

40 sviecīšu

Svētdien, 4.novembrī, ar koncertu Pumpuru vidusskolas aktu zālē jubilejas gadu un tūri sāks Menuets — kopš debijas konkursā Ko tu proti nākamgad būs pagājuši 40 gadi. Mēs jautājam — kas ir bijis viņu spilgtākais notikums kopā ar Menuetu?

Inese Pabērza

(Uz fotografēšanos nevarēja ierasties)

Tiešām nevaru izvēlēties vienu notikumu. Iedomājieties, ka jūs aizverat acis un redzat kaleidoskopu — tādas ir manas atmiņas par Menuetu! Tās būtu jādala: personiskas, patīkamas, nepatīkamas... Iespaudu ir miljons. Faktiski visspilgtākais iespaids ir tas, ka ir pagājis tik daudz gadu un viss turpinās. Pozitīvākās sajūtas bija Imantdienās. Normālā ikdienas cilvēka dzīvē tādas nemaz nevar izjust. Negatīvākās — tajā brīdī, kad 1980.gadā pēc eksekūcijas pret Pērkonu arī mūs aizliedza, faktiski likvidēja.

Ikars Ruņģis Pēc koncertiem sadalījāmieš komandās, lai tie, kam bija auto, varētu visus izvadāt pa mājām. Manā komandā bija Baiba, Inese un Alberts. Inese tajā laikā vēl strādāja Valmieras teātrī. Man bieži iznāca tā, ka nospēlē koncertu, balli, piemēram, Kuldīgā, tad jāved Inese uz Valmieru, lai viņa no rīta varētu paspēt uz mēģinājumu. Aizbraucu no Rīgas uz Kuldīgu, no Kuldīgas uz Valmieru, pa ceļam izlaižu Baibu un Albertu, tad no rīta atgriežos Rīgā. Baiba un Alberts, lai man kā šoferītīm būtu labāka braukšana, pirka marinētus šampinjonus, kas man garšo, un pistāciju riekstiņus — tas bija komplekts, ko vienmēr saņēmu par vešanu. Nepīpēju, bet viņiem ļāvu. Reiz oglīte aizripoja aiz sēdekļa, tas sāka degt — bija izdedzis riktīgs kulaks, kad pamanījām!

Juris Sējāns

Senāk katrs koncerts bija spilgts notikums, jo dziedājam idejas vārdā. Spilgtākās laikam bija vienas Imantdienas Jāņskolā: lai gan stipri lija, cilvēku bija ļoti, ļoti daudz. Visi garmataini, kā jau 70.gadu sākumā, arī Imants pats... Tā bija pavisam īpaša sajūta.

Baiba Jagere

Īpašs moments ir jau tas, ka mēs vispār esam un turpinām. Varu pateikt iemeslu, kāpēc tas tā ir: esam kā viena liela ģimene, pieslīpējušies cits citam. Jāņa Blūma vairs nav starp mums. Viņš bija cilvēks ar lielo burtu. Kopš viņa vairs nav, mūsu tālāko gaitu ir uzņēmieš Sējāns un Kukupass. Tas ir ļoti svarīgi.

Juris Kulakovs

Menuetā sāku spēlēt gadus desmit vēlāk, kad nāca Balādes par Matisonu un tika meklēts jauns taustiņinstrumentālists (viena no kandidatūrām bija Uģis Prauliņš). Drīz pēc tam, kad biju pievienojies Menuetam, mēs braucām uz kādu Vissavienības festivālu Kijevā, pārstāvējām tur Latviju. Tas notika Kijevas galvenajā koncertzālē, Centrālā televīzija filmēja un tā tālāk. Atbraucām, un pasākuma galvenais režisors pateica, ka "šitos garmatainos nevar rādīt". Sākumā gribējām dumpoties, bet tad mūs nebūtu laiduši uz skatuves. Blūms kaut kā mūs pierunāja. Aizstiepa mūs uz frizētavu un mazliet apgraizīja. Mamma to pēc tam ilgi atcerējās, bieži teica: "Kaut tev būtu tādi mati, kādi bija, kad atbrauci no Kijevas..."

Raimonds Bartaševics

Spilgtākie momenti ir divi. Viens — Liepājas dzintars tālajos septiņdesmitajos, tas bija ļoti pacilājošs notikums. Otrs — Imantdienas, tur bija tāda Vudstokas atmosfēra. Tiem laikiem koncerts neformālā gaisotnē bija kaut kas pilnīgi neparasts. Tagad, protams, spēlējam ar retrospektīvu skatījumu, tās vairs nav tādas izjūtas kā tolaik.

Adrians Kuvass

Skaistu mirkļu ir bijis ārkārtīgi daudz, kaut vai Balādes par Matisonu, ko spēlējām Dieva ausī (tagad — pareizticīgo katedrāle). Man spilgtākais brīdis ir mūsu pirmā uzvara skolēnu konkursā Ko tu proti 1969.gadā. Tajā tika akceptēta mana pirmā dziesma Krīt vissmalkākie sniegi. Mūsu parādīšanās šajā konkursā mūs saveda kopā ar Jāni Blūmu, kas arī noteica mūsu turpmāko likteni. Iepriekšējā gada nogalē bija noticis mūsu pirmais koncerts Asaru kultūras namā. Protams, tāda vairs nav, visas mājas ir privatizētas. Mēģinājumi notika Pumpuru vidusskolā — tur, savās mājās, notika arī Menueta 39.sezonas ieskaņas koncerts. Mums katrs koncerts ir svētki. Sadzīvē mēdzam būt dažādi, bet koncertā vienmēr ar lielu prieku vienojamies kopīgā dziesmā.

Leons Sējāns

Viens no spilgtākajiem Menuetam bija Portugāles brauciens, šķiet, 1974.gadā. Tur bija milzīgs koncerts, lielas manifestācijas, 60 tūkstoši cilvēku milzīgā laukā, visi ļoti uzmanīgi klausījās. Portugālē bija liela lauksaimniecības tehnikas izstāde, un koncerts bija saistīts ar to. Dziedājām latviski. Piespiedu kārtā tika prasīta arī viena dziesma krievu valodā, aranžējām vienu foršu šūpuļdziesmu.